

[Socialministeren]

det, hr. Tyroll tænker på – når det må anses for sandsynligt, at lejeaftalen er tilrettelagt med særligt henblik på boligydelsen. Der er i og for sig ikke noget nyt i disse bestemmelser og altså heller ikke i spørgsmålet om omgælsesmuligheder; det er de samme bestemmelser til sikring mod misbrug, som boligsikringsloven hele tiden har indeholdt.

Hensigten med boligydelsesloven er at yde tilskud alene til pensionisterne, ikke til nogen som helst andre. Efter min mening skulle lovens bestemmelser være tilstrækkelige til at opfylde dette synspunkt.

Når hr. Tyroll så uddyber sit spørgsmål her fra talerstolen og spørger: ja men hvilke muligheder har kommunerne? kan jeg svare, at kommunerne dels har loven i den ene hånd, dels deres lokalkendskab til situationen i den anden. Dette gælder selvfølgelig nok især, hvor der i forvejen er ydet boligsikring, hvilket er i det alt overvejende antal tilfælde af lejesituationer. Dermed kender man den tidligere leje, og lokalkundskabet vil efter min opfattelse være tilstrækkelig kontrol dér og også i tilfælde, hvor der ikke tidligere er ydet boligsikring.

Men skulle der mod forventning vise sig at være behov for yderligere kontrolforanstaltninger, skal hr. Tyroll ikke være i tvivl om, at jeg er klar til at tage et sådant konkretiseret aktuelt problem op til nærmere overvejelse.

Tyroll (VS):

Nu må jeg først gøre ministeren opmærksom på, at VS' betænkeligheder over for denne lovgivning har gået på mulighederne for en privatkapitalisering af de midler, som bliver givet i støtte her. Det er dér, vi nærer betænkeligheder både på ejersiden og også har set her, hvordan der må næres betænkeligheder over for udlejningsbyggeriet og støtte hertil. Derfor synes jeg, det er væsentligt, når nu der er lagt et konkret eksempel frem, at vi så får et svar på, hvilke muligheder der er for at føre denne kontrol med, at det ikke bliver en privatkapitalisering, så det faktisk ikke kommer pensionisterne til gode – det er de betænkeligheder, vi har lagt frem – men faktisk kommer kapitalbesiddere til gode. Hvilke garantier kan vi få? Vil det være sådan, at ministeren vil indskærpe undersøgelserne af de huslejeforhøjelser, der finder

sted, at man får bevismateriale eller andet for, hvad der er begrundelserne for de huslejeforhøjelser, som finder sted, så det derigenem kan blive muligt for de sociale udvalg at kontrollere, hvad det er, der sker på dette område, for de sociale udvalg står faktisk ret hjælpeløst med hensyn til at kontrollere disse ting. Det er klart, at ministeren altid kan glatte ud og sige, at der er ikke så mange problemer, men os trøster det i hvert fald ikke.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg kan da godt sige, at det ikke kun er hr. Tyroll, der har bekymringer med hensyn til dette. Allerede i marts 1978 modtog folketingets socialudvalg en henvendelse fra Foreningen af Socialchefer i Danmark, og de kritiserede netop princippet om 15 pct., fordi det efter foreningens opfattelse ville medføre, at pensionisten mister interessen for huslejens absolutte højde.

DKP er naturligvis enig i, at der skal være en mulighed for, at man ikke skal betale mere end 15 pct. i husleje, men det, der blev fremhævet, var jo noget, der kunne gøres noget ved. Foreningen af Socialchefer i Danmark frygtede, at det kunne udnyttes af udlejeren, og at bemyndigelsen i § 7, stk. 2, til at nedsætte for høje huslejer ville medføre en voldsom og urimelig belastning af den kommunale administration. Over for det siger den tidligere socialminister, at ud over bemyndigelsen til at nedsætte boligudgiften, når den i væsentlig grad overstiger den normale leje, indeholder forslaget om en boligydelse også en regel om, at boligydelsen kan nedsættes eller bortfalde, når det er overvejende sandsynligt, at lejeaftalens indhold er aftalt med henblik på at opnå boligydelse.

Denne regel vil kunne anvendes, hvis ejere forsøger at udnytte, at pensionistens egen betaling ofte er uafhængig af lejen. Og så siger man: foreningens bedømmelse af risikoen for, at ejere vil sætte lejen op, forekommer imidlertid ikke realistisk. Lejelovgivningen indeholder således bestemmelser, som tager højde for denne situation.

Nu viser fakta, at det faktisk benyttes, at der er konkrete eksempler på det. Er det så meningen, at pensionisterne skal gå til boligretten, eller kan man risikere det, som socialcheferne også fremhæver, at pensionisterne